

Llofrens

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament: A 3900 metres per pista forestal de la carretera BV-4401, punt quilomètric 11'100.

Coordenades:

Latitud: 41.96256
Longitud: 1.97753
UTM Est (X): 415271
UTM Nord (Y): 4646125

Classificació

Número de fitxa: 08255-27
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 015A00020
Autor de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 23/10/2007 - 02:00

Descripció

Llofrens està situada en un punt elevat al sud-oest del Solerot i al nord de la Caseta de Llofrens, al sector sud-est del terme municipal.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per diversos volums i estructures adossats formant un conjunt tancat amb un pati força estret que comunica les diferents parts i que té l'accés principal orientat al nord-est, un portal emmarcat amb brancals de pedra treballada i arc rebaixat de maó. El volum principal és de planta baixa, primer pis i

golfes i està bastit amb murs de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior. La façana principal, orientada al sud-est conté una cantonada integrada que denota una ampliació. A nivell de planta baixa hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada, un portal emmarcat amb pedra bisellada i dues petites obertures entre carreus. Al primer pis hi ha una finestra emmarcada amb maó i tres finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, la central de les quals amb la inscripció "J85J" picada a la llinda. A nivell de golfes hi ha una obertura apaïsada i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada.

La façana nord-est té adossat un gran pallissa de dos nivells, bastida amb pilars i murs de maçoneria de pedra. A la planta baixa hi ha una finestra emmarcada amb pedra treballada, una antiga premsa de vi integrada al mur que conserva els monòlits amb encaixos als laterals i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada. Al primer pis hi ha tres finestres, una emmarcada amb pedra treballada i actualment tapiada, una emmarcada amb maó i la última emmarcada amb pedra bisellada. A les golfes hi ha únicament una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada. A la part dreta d'aquesta façana hi ha un cos ampliat, separat per una cantonada que ha quedat integrada al mur, que conté un balcó emmarcat amb pedra treballada tapiat i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a les golfes.

La façana nord-oest conté a nivell de planta baixa una finestra emmarcada amb maó, un desaigua de pedra i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis hi ha una estructura moderna que sobresurt i una ampla obertura d'arc rebaixat de maó, brancals de pedra treballada i barana de pedra motllurada, actualment tapiada.

La façana sud-oest té adossada a la part dreta una petita estructura d'obra. A nivell de primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i dues més emmarcades amb monòlits de pedra treballada, una de les quals amb ampit de pedra. A les golfes hi ha dues finestres, una emmarcada amb pedra bisellada l'altra emmarcada amb monòlits de pedra treballada.

Completa el conjunt tancat format per la masia i la pallissa, el conjunt d'estructures, més estretes, que tanquen el pati interior pel costat oposat. Entre aquestes n'hi ha una, la de l'extrem sud, que havia estat dedicada a l'habitatge. Està bastida amb murs de maçoneria de pedra i té obertures únicament en la façana que dona al pati, una porta i una finestra emmarcades amb maó i en la posterior, on hi ha dues finestres emmarcades amb maó.

Història

Llofrens es troba documentada al 1391 formant part de l'antiga unitat territorial de Pedrós, consignat als documents amb el nom de Jofrens i es sap que era franc alou del Benefici de Sant Joan de l'església de Sant Feliu Sasserra. L'edifici actual fou bastit probablement al segle XVII amb ampliacions i reformes posteriors.

Bibliografia

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

